

de stillinger, vi gerne skal have dækket. Og det giver os problemer.

Det giver os problemer, når vi ikke har folk nok ansat i vores sundhedssektor i forhold til det, vi har sat af til på budgettet. Det giver problemer, når vi ikke har folk nok ansat i den private sektor i vores fremstillingerhverv. Det giver problemer, når vi ikke har folk nok ansat i vores servicesektor, fordi samfundet så ikke kommer til at hænge godt nok sammen, og så får vi ikke de gode tider, vi har nu, til for alvor at folde mulighederne ud i. Derfor er kerneproblemet, baggrunden for forslaget i dag, at få skabt et større arbejdsudbud, og det kan man få ved bl.a. at sætte skatten på arbejde ned, præcis som regeringen har foreslået.

Omregnet til årsværk får vi med forslaget her et øget arbejdsudbud svarende til 7.000-8.000 personer. Det er ikke nok til at løse problemet, men det er jo heldigvis heller ikke den eneste løsning, vi har på problemet. Regeringen har i statsministerens åbningstale præsenteret en ti-punktsplan til, hvorledes vi skal tage hånd om at få et øget arbejdsudbud, sådan at vi kan få skabt arbejdskraft nok til at besætte de stillinger, der er ledige i dag. Derfor er det glædeligt, at vi har et flertal, som står bag lovforslaget, og som vil være med til at stemme det igennem.

Det, der sker, er jo, at vi får givet de personer, der går fra overførselsindkomst og over på arbejdsmarkedet, en større gevinst, og det sker, ved at beskæftigelsesfradraget bliver større. Det motiverer nogle til at komme ind på arbejdsmarkedet, som ellers ville have været helt uden for arbejdsmarkedet. Og de, der allerede er på arbejdsmarkedet, får en gevinst ved at yde en ekstra arbejdstime, hvis de i dag betaler mellemskat. For med forslaget her slipper 575.000 danskere for at betale mellemskat, fordi vi rykker grænsen for, hvornår mellemskatten skal betales, op til at være på niveau med grænsen for topskat, som vi kender den. Alt det vil være med til at sikre, at vi får et større arbejdsudbud og dermed kan få løst den arbejdskraftmangel, som vi har i øjeblikket.

Jeg synes, det er lidt bekymrende, at f.eks. Det Radikale Venstre nævner, at forslaget her skulle være socialt skævt. Først og fremmest er det vigtigt her at understrege, at med forslaget, som det ligger, vil alle opleve, at deres disponible indkomst i årene fra nu af og frem vil blive større, forudsat at de bliver ved med at have den indtægt eller arbejdsstatus, som de har i dag. Alle vil opleve at få et større rådighedsbeløb:

Det vil folkepensionisten; det vil den deltidsansatte; det vil de lavtlønsgrupper, der er på arbejdsmarkedet; og det vil højtlønsgrupperne. Alle vil opleve, at de får et større disponibelt råderum, fordi vi laver en kombination af høje overførselsindkomster, højere personfradrag og så lavere skat på arbejde. Det er nok til at sikre, at selv om der også kommer høje energiafgifter, vil der være en fremgang i disponibel indkomst i forhold til de regler, der gælder her i 2007.

Når Det Radikale Venstre siger, at vores forslag er socialt skævt, så synes jeg, at Det Radikale Venstre skylder et klart svar på det spørgsmål, hr. Kim Andersen stillede om det, at Det Radikale Venstre selv er kommet med et skatteforslag, som, når man regner højere energiafgifter, grønne afgifter og højere ejendomsværdiskat med, giver 35.000 kr. mere om året til de 10 pct. rigeste i forhold til de 10 pct. fattigste. Jeg skal nok lade være med at sætte labels og ord på Det Radikale Venstres skattepolitik. Jeg synes bare, de skulle tage og sammenligne det, de selv foreslår, med de ændringer, som regeringen har, og så lade være med at kaste med sten, når de selv bor i et glashus. For det er præcis det, der er kernen i den radikale kritik her, når man sammenligner det med det skatteforslag, de selv er kommet med her hen over sommeren.

Hr. Frank Aaen spurgte til sidst om DIS-ordningen. Der er det min og regeringens opfattelse, at vi ikke skal blande os i overenskomstmæssige spørgsmål, og at nettoafregning, altså en afregning uden skattebetaling, sådan som det er i DIS-ordningen, er et overenskomstmæssigt spørgsmål, som jeg ikke ønsker at blande mig i fra regeringens side, og som jeg heller ikke mener Folketinget skal blande sig i, men som bør klares der, hvor lønforhandlinger bør klares, nemlig i overenskomstforhandlinger.

En anden debat, der har været oppe, har handlet om, at vi med forslaget her skulle give skattelettelser, samtidig med at der skulle ske nedskæringer i kommuner og regioner. Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Og i stedet for at tage en stor diskussion om, hvordan de enkelte kommuner har været nødt til at omprioritere, kan man kigge på en enkelt helt klar ting, nemlig hvad den økonomiske tildeling til kommunerne er – hvad den var i 2001, og hvad den er i 2007. Der vil man kunne se, at der i den periode er en stigning i kommunernes økonomi på 37 mia. kr., og at der i den plan for dansk økonomi fremadrettet til 2015, som regeringen har lagt frem, er